

Vážené dámy,

Vážení pánové,

je mi ctí přivítat vás všechny na konferenci určené tématu, který je společným každému z nás, kdo tu dnes jsme, bez ohledu na region, organizaci, kterou zastupujeme či naše postavení. To, co máme společného, je nejlepší zájem dítěte, dítěte, které se v určité fázi života může dostat do situace, kterou nezavinilo, ale přesto je jakoby „trestáno“ nastavenými společenskými pravidly, legislativou, mnohdy i nezájmem a neochotou pomoci ze stran subjektů, které jsou k tomu kompetentní.

Ocitá se v situaci, kdy stojí na začátku labyrintu, netuší, co je čeká, jak dlouho bude cesta trvat a hlavně, proč v něm je a co jej čeká na výstupu z něj. To, co očekává je, že se najde pomocná ruka, která jej spleťtým bludištěm nesnází života provede bez šrámů na těle a hlavně na duši.

Cílem našeho setkání je potřeba, kterou vnímám od svého listopadového nástupu do funkce ředitelky odboru 27 na MŠMT a i na základě své dřívější praxe s prací v terénu, aby subjekty navzájem komunikovaly, spolupracovaly, byly otevřené a transparentní jak vůči sobě navzájem tak zejména vůči klientům, jimž poskytují své služby. Měly by být schopny vytvářet přátelské, otevřené a současně bezpečné prostředí pro všechny, kteří s jejich činnostmi souvisejí (ať již zaměstnanci, tak příjemci služeb).

Reagujeme na vaši poptávku po setkání a připravili jsme pro vás tuto konferenci a nabízíme ji jako prostor, kdy si vymezíme hřiště, na němž se odehrává každodenní práce ve prospěch dětí a určíme si své role tak, aby výsledek hry byl vítězstvím nikoliv prohrou. Pojd'me společně pojmenovat to, co se nám daří, na čem můžeme stavět naši činnost i v budoucnu a současně co je třeba změnit pro to, aby naše práce byla efektivní, abychom pro ni měli adekvátní podmínky.

Pojd'me, spolu s oním dítětem, vstoupit do labyrintu sítě preventivní péče a nechejme se jím vést. Uvidíme, kam nás dva společně strávené dny dovedou.

Mgr. Renata Ježková, ředitelka odboru
speciálního vzdělávání, prevence a institucionální výchovy